

Laat de EU toch maar niet uiteenvallen

Citation for published version (APA):

Chamon, M. (2019). Laat de EU toch maar niet uiteenvallen. *De Standaard*.

Document status and date:

Published: 10/05/2019

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

KORT & BONDIG

Laat de EU
toch maar niet
uiteenvallen

Het essay van Bart Beirlant verdient applaus (*DS 9 mei*). Op de Dag van Europa mag je er inderdaad op wijzen dat de EU-integratie blijft verdiepen, ondanks alle doemverhalen. Niet omwille van de machinaties van machtsbeluste eurocraten, wel omdat Europese samenwerking in ons gemeenschappelijk belang is en omdat deze samenwerking alleen kans op slagen heeft als ze supranationaal ingebed wordt in plaats van als vrijwillige samenwerking van een 'Europa der naties'.

Maar bij de conclusie van het essay heb ik bedenkingen: als de Europese Unie ooit uiteenvalt, zal een kerngroep de dag erna vermoedelijk inderdaad opnieuw beginnen, maar de kenmerkende eigenschappen van de EU zullen we hoogstwaarschijnlijk (gedeeltelijk) kwijt zijn. De EU is een succesproject gebleken omdat de 'soevereine' lidstaten in 1957 een verdrag hebben gesloten dat buiten hun onmiddellijke wil een eigen leven is gaan leiden. Mocht dit eigen leven voorzienbaar geweest zijn, valt het zeer te betwijfelen of de zes oorspronkelijke staten dat verdrag op even achteloze wijze hadden geschreven.

In 2015 hebben Rusland en een aantal andere staten de Euraziatische Unie opgericht, met exact dezelfde economische doelstelling als de EU. Met de *benefit of hindsight* werden alle onvoorziene ontwikkelingen die de EU heeft doorgeemaakt zorgvuldig en expliciet uitgesloten in het Euraziatische verdrag: de Commissie is er niet onafhankelijk en kan overruled worden door de nationale regeringen, het Euraziatische recht heeft geen voorrang op nationaal recht en kan ook niet rechtstreeks ingeroepen worden voor nationale rechters. Het Euraziatische Hof kan geen rechtstreekse dialoog aangaan met nationale rechters om de toepassing van het Euraziatische recht te verzekeren, de Commissie kan geen lidstaten voor het Hof dagen, er is geen parlement en alle belangrijke beslissingen vereisen unanimitéit onder de nationale regeringen.

Een kerngroep van ex-EU-staten zou uiteraard niet het voorbeeld van de Euraziatische Unie volgen. Tegelijk lijkt het bijzonder optimistisch om te geloven dat ze bij de oprichting van een nieuwe EU de werking van de supranationale instellingen niet hier en daar zouden 'verfijnen' om hun 'nationale soevereiniteit' beter te beschermen. Laten we er dus toch maar voor ijveren om de EU niet uit elkaar te laten vallen.

MERIJN CHAMON

Postdoctoraal
onderzoeker vakgroep
Europees, Publiek en
Internationaal recht
(UGent).